

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal selvfølgelig administrere dette forslag loyalt efter teksten.

Jeg kan dog ikke tilbageholde en bemærkning om, at jeg finder det temmelig unødvendigt. Vi har frie forskere her i landet, vi har selvstyreende institutioner, vi har forskningsråd, og vi har bevillinger inden for dette område, som kan anvendes på disse felter, hvis den højeste sagkundskab her i landet finder, at det er en rigtig prioritering. Det, der sker, er altså, at nu siger et flertal i folketinget: vi har ikke tillid til, at der prioriteres rigtigt, og derfor går vi ind med en form for detailstyring. Jeg håber, at jeg efter dette aldrig bliver bebrejdet, at jeg går ind for detailstyring. Jeg synes, dette er en form for detailstyring.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at jeg betragter ikke dette som detailstyring, men det har altså gennem årene vist sig, at det har været utrolig vanskeligt at få noget igangsat omkring freds- og konfliktforskning. Det skyldes naturligvis, at det er meget svært for de etablerede forskningsområder at afsætte nogle midler til nye områder, navnlig når der ikke er tale om en ekspansiv situation. Det ved undervisningsministeren også meget godt. Det har altid været vanskeligt at igangsætte nye tværvideenskabelige discipliner. Det var det faktisk også, dengang vi havde en opgangsperiode, men da lykkedes det dog så småt at få dem igangsat, fordi der hele tiden var tale om udvidelser. Men vi må konstatere, at det næsten er umuligt i en nedskæringstid. Derfor må man ind imellem tage et politisk initiativ, når man synes, der er områder, der forsømmes, og jeg tror trods alt, undervisningsministeren vil være enig med mig i, at der satses utrolig meget på konflikterne og meget lidt på en fredelig konfliktløsning.

Jeg er enig i det, fru Sonja Mikkelsen sagde, at dette også er et signal til, at vi i hvert fald er nogle partier, der finder denne forskning uhyre vigtig og også vil gøre brug af den i vores videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det, det drejer sig om her, er en opprioritering af et bestemt forskningsområde, som

hidtil har været forsømt. Undervisningsministeren har i en række tilfælde gjort det samme, når det gælder EDB og informationsteknologi. Der nedsætter han et bestemt udvalg, opprioriterer det, giver det ekstra ressourcer. Her går vi en anden vej: opprioriterer et bestemt område, giver det nogle bestemte ressourcer. Det er der vel ikke noget mærkeligt i. At regeringen og de borgerlige partier er imod det, er så en politisk afgørelse.

Der er ikke tale om detailstyring her, tværtimod er det et overordentlig ubureaukratisk forsøg. Vi fritager faktisk undervisningsministeren meget langt, og vi sikrer os en overordentlig ubureaukratisk struktur af hele dette forsøg. Det er klart, at når forsøget er slut, vurderer vi forsøgets resultater med henblik på opstilling af en varig ordning. Det er bestemt ikke detailstyring. Tværtimod er det et eksempel på, at vi går en anden vej end det, der på mange områder karakteriserer undervisningsministerens holdninger, f.eks. over for RUC, hvor han går ind i en utrolig detailstyring.

Det med detailstyring må ministeren jo tolke, som han vil, men vi ser da meget gerne ministeren længst muligt væk fra det her forslag, og vi mener også, vi i forslaget har indbygget en mekanisme, der sikrer, at det ikke kan kvæles af bureaukratiet eller af nogle såkaldte forskere, der kalder sig fredskonfliktforskere, men som reelt ønsker det her drejet i en forkert retning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 84 stemmer mod 72; 1 stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til undervisningsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om Det Nødvendige Seminarium.